

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 443/23
9.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Светлане Павић, председника већа, Александре Лековић и Весне Секулић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Радоичић, адвокат из Ваљева, Др Пантића број 77, против тужене Републике Србије – Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Ваљево, Војводе Мишића број 39, кога заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Ваљеву, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 5951/21 од 15.9.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву П 5951/21 од 15.9.2022.године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде штете због пропуста поступајућег органа туженог приликом формирања Катастра непокретности и погрешног уписа катастарске парцеле ... КО ... на име пок.ББ, бившег из ..., уместо на име тужиоца АА и противправног лишења истог својине и државине на кат.парцели број ... у КО ..., исплати износ од 3.748.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од 23.8.2022. године, као дана вештачења, до коначне исплате. Ставом другим изреке пресуде, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 439.625,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је у целисти из свих законом прописаних разлога.

Тужилац је доставио одговор на жалбу.

Испитујући правилност првостепене одлуке у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 ЗПП (“Службени гласник Републике Србије” бр.72/11 са свим каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

У проведеном поступку првостепени суд није учинио ниједну од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни битну повреду из тачке 12 истог члана, на коју се неосновано жалбом туженог указује, с обзиром на то да је тај суд за своју одлуку дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је дана 26.5.2008. године, закључио Уговор о купопродаји Ов.број 9603/2008, који за предмет имао купопродају кп... и кп..., обе КО ..., које је тужилац купио од ВВ из ..., као продавца. У чл. 3 овог уговора, регулисано да продавац продаје наведену непокретност купцу без икаквог терета и у виђеном стању, те да гарантује купцу да на предметним непокретностима нема никаквих терета, укњижених и неукњижених. Према приложеним признаницама, тужилац је исплатио купопродајну цену од 17.500 евра продавцу ВВ, чиме је извршио своју уговорну обавезу у целости, након чега је, по његовом захтеву, извршен и упис његовог права у јавне књиге. Решењем Службе за катастар непокретности Ваљево бр. 952-01-1186/2008 од 19.9.2008. године, дозвољено је провођење промена у катастарском оперативном на основу уговора о купопродаји од 26.5.2008. године, тако што је из поседовног листа бр. ... КО ..., корисника ВВ, отписана кат.пар.бр. ..., шума површине 0.00.27 ха и кат.пар.бр. ..., грађевинска парцела површине 0.07.90 ха и исте су уписане у поседовни лист КО ..., на име корисника АА, овде тужиоца. Изводом из урбанистичког плана број 50-118/09-07 од 27.5.2009. године, утврђено је да је тужилац поднео захтев за утврђивање урбанистичких услова ради добијања одобрења за изградњу на кат.пар.бр. ... Након провођења ове промене, тужени је започео поступак израде катастра непокретности за КО ..., у ком поступку је решењем Републичког геодетског завода 03 бр.951-787/2010 од 25.5.2010. године, образована Комисија за излагање података о непокретностима и правима на њима за Катастарску општину Ова комисија је дана 06.10.2010. године, у поступку излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на њима, сачинила Записник о излагању, у коме је констатовано да је од странака присутан ББ, кога је комисија упознала са подацима уписаним у привременом Листу непокретности број ... КО ..., као и са подацима из упоредног прегледа и другом документацијом, те је он навео да не приговара и да је сагласан да се подаци упишу као коначни. Такође је констатовано, да је присутни истакао да има још 3 хектара и да комисија за повраћај земљишта треба да му врати ту земљу, па је у даљем тексту записника комисија констатовала да утврђује да је Република Србија власник, а да је ББ из ..., корисник између осталог и на кп... и кп..., што ће све бити евидентирано у Лн.бр.... КО ... На основу наведеног записника, у катастарску непокретности је као власник кп... у Лист непокретности број ... КО ... уписан ББ из ..., док је катастарска парцела број ... шума VI класе у површини 0.00.27 ха остала у Листу непокретности број ... као власништво АА из ... У Уверењу о кретању парцеле број 952-337/2017 од 25.4.2017. године, које је дато на захтев тужиоца, констатовано да је овакав упис био погрешан, јер је поменута парцела већ била

уписана на АА из ... и да је грешком враћена на првобитног власника, иако су постојали уговори о купопродаји. Тужилац је настојао да исправи наведене нелогичности пред РГЗ СКН Ваљево и поднео захтев за исправку грешке дана 5.5.2017. године, који орган је решењем број 953-02-9-225/2017 ц од 8.6.2017. године одбио као неоснован, које је потврђено решењем број 952/02/234901/2017 од 8.8.2018. године у којем је константована чињеница погрешног уписа, али је претежнија била чињеница да се друго лице накнадно уписало после погрешног уписа поуздајући се у то да су подаци катастра истинити и потпуни. У међувремену је кат.пар.бр. ... КО ..., на основу правноснажног решења Основног суда у Пожеги О.бр. 1143/12 од 17.9.2012. године, уписана као власништво ГГ са 1/2 и ДД са 1/2, које су наследнице покојног ББ. Дана 13.5.2015. године, закључен је уговор о купопродаји између ГГ, сада ..., и ДД, обе као продавца и ЂЂ, као купца, чији је предмет купопродаја кат.пар.бр. ... КО ..., градско грађевинско земљиште површине 781м². На захтев ЂЂ, на основу уговора о купопродаји ОПУ 367-2015 кат.пар.бр... у површини од 0.07.81 ха је уписана у лист непокретности као власништво ЂЂ. Увидом у препис листа непокретности бр. ... КО ... од 9.4.2019. године, утврђено је да је кат.пар.бр. ... земљиште под зградом у површини 0.00.40 ха и земљиште уз зграду у површини од 0.07.41 ха уписан као власник ЂЂ. Објекат је изграђен на наведеној парцели и представља викенд кућу. Увидом у правноснажну пресуду Основног суда у Ваљеву П.бр. 192/18 од 13.12.2018. године, донету по тужби тужиоца АА против ГГ, ДД и ЕЕ и ЂЂ утврђено је да је ставом првом одбачен део тужбе који се односио на утврђење да кат.пар.бр ... КО ... не представља заоставштину пок. ББ и да у том делу правноснажно оставинско решење не производи правно дејство, те да ГГ и ДД нису стекле својину на наведеној парцели по основу наслеђа иза смрти свог оца ББ, јер се такви захтеви не могу остваривати побијањем оставинског решења у парничном поступку. У ставу другом изреке наведене пресуде, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се утврди да је ништав и без правног дејства уговор о купоподаји непокретности кат.пар.бр ... КО ... закључен између ГГ и ДД, као продаваца, и ЂЂ, као купца, јер уговор није ништав само зато што је раније закљученим уговором иста непокретност већ продата, при чему су сви тужени били савесни и поуздали се у истинитост уписа у катастру непокретности. У наведеној пресуди, одбијен је и део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се утврди да је он стекао право својине и да је искључиви власник на кат.пар.бр 653/8, имајући у виду да је ЂЂ приликом куповине спорне парцеле био савестан, да је прибавио уредну грађевинску дозволу по основу које је саградио објекат на истој и да је у листу непокретности уписао власништво не само на спорној парцели, већ и на изграђеном објекту, те је реч о спајању грађевине и земљишта у јединствену непокретност на којој не може постојати двовлашће.

Тужилац је у поступку навео да је купио две суседне парцеле, јер му је била намера да ту зида објекат због чега је било битно да парцела има више од 8 ари. У међувремену је наступила светска економска криза и цене некретнина су пале па није имао економски интерес да гради било шта, али је обилазио парцелу једном или два пута годишње када би пролазио преко Током 2017. године је хтео да започне градњу, па је позвао међаша ББ да га пита да ли би продао парцелу која је суседна његовој и тада је сазнао да је исти преминуо и да су његове ћерке наследници. Тада је на веб-сајту РГЗ СКН видео да је он власник свега 24 квадрата, а не купљених 8,36 ари, односно да се води као власник само мање парцеле док је на већој уписан ЂЂ из ... Наиме, на јавном излагању у катастру његов међаш ББ је рекао да је његова и парцела коју је тужилац купио. Он никада није након јавног излагања и спровођења решења у

катастру добио било какво решење, нити су га обавестили јер би иначе раније реаговао. Покушао је да постигне споразум са наследницима покојног ББ и ЂЂ, који је на тој парцели сазидао кућу, што није успео. Из допуне изјаве тужиоца, дате током поступка, утврђено је да ни након јавног излагања, ни након спровођења промена у катастру он није добио никакво обавештење, а када је тражио откалањање грешке у катастру одбили су га, јер је по њима требало да тужи нове власнике. Из исказа сведока ДД, утврђено је, да није упозната са тим где се налази спорна парцела кп..., нити је била власник исте јер је њу њен отац продао, навела је да је ... дала пуномоћје за продају неких парцела на ..., али не зна које су парцеле у питању, нити је била присутна приликом купопродаје, већ је о свему водила рачуна њена сестра. У датом исказу сведок ЂЂ навео да је спорну парцелу број ... КО ... купио 2015. године од продавца ГГ и ДД, а преко пуномоћника ... који живи у ... У питању је парцела површине 8 ари, коју је платио око 4.000 еура, уговор је закључен у ..., али се не сећа ко је уговор поднео ради књижења. Сведок је добио грађевинску дозволу и саградио кућу на том плацу, а након 3-4 године га је позвала нека жена која се представила као радница катастра и рекла да постоји неки проблем у вези са том парцелом. Тада га је питала да би хтео да је мења, односно прода због проблема у вези са стањем у катастру и да је катастар погрешно, а на шта је он одговорио да је на парцели већ саградио кућу па га више није звала.

Из увиђаја обављеног у присуству судског вештака геодетске струке Мирослава Михајловића, као и из налаза судског вештака са скицом увиђаја од 02.7.2020. године, утврђено је да је кат.пар.бр ... површине 781м², док је кат.пар.бр ... површине 28м² издуженог облика, те да кп... КО ... представља шумско земљиште и ливаду, да су видљиве међне катастарске белеге, а на западном делу парцеле постоји кућа за одмор од дрвеног материјала. У погледу кп... она на терену представља уподобљено земљиште на улаз и паркирање наспрам куће. Из основног налаза судског вештака грађевинске струке Милета Пиргића од 07.7.2020. године и допуне налаза и мишљења од 22.8.2022. године, утврђено је да вредност катастарске парцеле ... КО ... износи 3.748.800,00 динара у време давања допунског налаза. У датом исказу, вештак је појаснио да је цену предметне непокретности утврдио на основу информација добијених од Агенције за промет некретнина и података из регистра цена непокретности за период од 01.01.2002. године, па је утврдио просечну вредност земљишта од 480.000,00 динара по ару.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је донео побијану пресуду, применом одредбе члана 172 став 1 ЗОО. По схватању првостепеног суда, на страни органа тужене постојао је пропуст приликом формирања јединствене евиденције катастара непокретности, с обзиром на то да је по Записнику Комисије за излагање, као власник спорне к.п... КО ... уписан сада пок.ББ, а не тужилац, који је претходно био уписан као власник ове парцеле. Првостепени суд сматра, да је пре свега било пропуста у раду Комисије за излагање података о непокретностима и правима на њима, која је била дужна да приликом сравнавања података, а услед различитог значења власника кп... у земљишној књизи и у катастру непокретности, позове оба лица у поступку јавног излагања. Комисија, међутим, то није урадила, нити је на записнику од 06.10.2010. године констатовано да је тужилац АА уопште позиван како би био упознат са поступком излагања. Дакле, пропуст у раду Комисије је у томе што ни на који начин није обавестила овде тужиоца о самом излагању, а затим и о промени

уписа права својине, односно промени власника на кп.... То да је у поступку излагања и формирања јединствене евиденције катастар непокретности дошло до грешке наведено је и у Уверењу о кретању парцеле коју је издао тужени Републички геодетски завод – Служба за катастар непокретности Ваљево, која је и сама констатовала да је упис који је извршен приликом израде катастра непокретности, а по записнику комисије од 06.10.2010. године био погрешан, јер је претходно поменута парцела била уписана на АА, овде тужиоца. Одговорност туженог Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Ваљево, као органа тужене суд је утврдио ценећи одребе Закона о државном премеру и катастру, из којих произлази да Комисију за излагање на јавни увид података о непокретностима и стварним правима образује Републички геодетски завод, а што је несумњиво утврђено и из решења о образовању ове комисије у граду Ваљеву за Катастарску општину Дивчибаре од 25.05.2010. године. Сходно томе, Комисија коју је формирао управо Републички геодетски завод-Служба за катастар непокретности Ваљево, а која у поступку излагања није водила рачуна о томе ко је уписан као власник спорне парцеле у земљишној књизи, а ко у катастару непокретности, поступила је супротно одредбама Правилника о изради и одржавању катастар непокретности (“Сл. Гласник РС”, бр. 46/99 који је престао да важи 06.02.2016. године, осим одредаба који се односе на израду катастра непокретности). У овом Правилнику, у члану 18, било је предвиђено да Комисија врши контролу података унетих у листове непокретности и утврђује да ли су у складу са законом и наведеним правилником, листови непокретности правилно формиран и попуњени. Такође, одредбом члана 37 Правилника, прописано је да се за носиоца права на непокретностима одређује лице које је последње уписано у земљишној књизи или лице последње уписано у катастру земљишта које испуњава услове да буде носилац права. Следом изнетог, по становишту првостепеног суда, први и једини узрок настанка штете коју је тужилац претрпео је пропуст Републичког геодетског завода-Службе за катастар непокретности Ваљево, која је пропустила да у поступку излагања и формирања катастра упише правог власника катастарске парцеле ... Управо је тај погрешан упис произвео читав даљи ланац догађаја, који су резултирали тиме да тужилац буде депоседиран од кп. ... и да изгуби право својине на истој. Одлучујући о висини тужбеног захтева, првостепени суд је применом одредбе члана 189 ЗОО утврдио да тужиоцу припада право на штету у висини тржишне вредности предметне парцеле, а која је утврђена из налаза и мишљења судског вештака, те је у тој висини и усвојио тужбени захтев тужиоца и донео побијану одлуку. Одлуку о трошковима поступка суд је донео применом одредбе члана 153 став 1 ЗПП, а применом важеће АТ и ТТ.

По становишту Апелационог суда у Београду све важне чињенице за одлучивање о основаности тужбеног захтева првостепени суд је правилно утврдио, доказима које је правилно ценио у складу са одредбом члана 8 ЗПП. Жалбом туженог чињенично стање није доведено у сумњу, нити су у жалби истицане нове чињенице или предлагани нови докази под условима из члана 372 став 1 ЗПП, нити је доведен у сумњу чињенично-правни закључак првостепеног суда на коме се заснива побијана пресуда.

Наиме, Законом о државном премеру и катастру, ("Службени гласник РС", бр.72/2009, са каснијим изменама и допунама), који је био на снази у време провођења промена у поступку јавног излагања и формирања јединствене евиденције катастра непокретности за Катастарску општину ..., у чл. 10 су прописани геодетски радови и

послови државне управе који спадају у делокруг Завода, а који се, између осталог, односе и на оснивање, обнову и одржавање катастра непокретности.

Одредбом чл. 95. истог Закона, прописано је да се у катастар непокретности уписују подаци о непокретностима према подацима катастра земљишта, подацима земљишне књиге, књиге тапија, односно интабулационе књиге, књиге продатих друштвених станова са хипотеком, непроведене комасације и накнадно прикупљеним подацима о непокретностима. Упис података о непокретностима, према подацима катастра земљишта, врши се у катастарским општинама у којима не постоји земљишна књига или књига тапија. Одредбом чл. 96 је даље прописано да се за имаоца права својине на парцели уписује, према стању последњег уписа у катастру земљишта, између осталог, лице које је у катастру земљишта уписано после 6. априла 1941. године, ако је тај упис извршен на основу исправе која је у време уписа била подобна за стицање права својине на парцели. Тек ако се применом одредаба става 1. овог члана не може уписати ималац права својине на парцели, лице које је последње уписано у катастру земљишта уписаће се као држалац парцеле, ако је парцела у његовом поседу. Одредбе овог члана о упису права својине сходно се примењују и на упис права коришћења на парцели у државној, односно јавној својини.

Даље је одредбом чл. 23. Правилника о изради и одржавању катастара непокретности (“Сл. Гласник РС”, бр. 46/99 који је био на снази до 06.02.2016. године), прописано да се позивање лица на излагање врши истицањем огласа, односно јавног позива или достављањем позива, а одредбом чл. 25. је даље прописано да се позивање лица достављањем позива врши: кад постоји неслагање података катастра земљишта и премера односно обнове премера; кад је лице уписано у катастру земљишта привремено уписано у лист непокретности за држаоца и кад ималац правног интереса оспори податке привремено уписане у лист непокретности, те да се овим лицима уз позив достављају и одговарајући листови непокретности.

Одговорност државе за штету коју проузрокује њен орган, постоји када је трећем лицу, штета проузрокована у вршењу или у вези са вршењем функција државног органа и то ако је штета настала као последица таквог рада њеног органа који се може сматрати прекорачењем, злоупотребом или погрешном применом датих овлашћења. Одговорност органа тужене за штету из члана 172 став 1 ЗОО у вези члана 154 став 3 ЗОО условљена је постојањем штете и узрочне везе између вршења дужности службеног лица и проузроковане штете.

Такође, право на имовину је једно од најтемељнијих, аутономних права, али и претпоставка за остваривање низа осталих људских права. Право на мирно уживање имовине подразумева право свакога да му се имовина заштити од ометања државе. Заштита имовине предвиђена је Уставом РС, али и чланом 1. Протокола број 1 Европске конвенције о људским правима и основним слободама, којим је предвиђено да свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине, да нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права (став 1), при чему претходне одредбе, ни на који начин не утичу на право државе да примењује законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу са општим интересима или да би обезбедила наплату пореза или других дажбина или казни.

У конкретном случају, пропуст у поступању органа тужене - Комисије за излагање на јавни увид података о непокретности и стварним правима и Републичког геодетског завода - Службе за катастар непокретности Ваљево, огледа се у томе што у поступку јавног излагања и формирања јединствене евиденције катастра непокретности, нису на одговарајући начин извршили сравњење података о власништву на спорној кп... КО ..., нити су тужиоца, као уписаног власника земљишта, позвали на излагање посебним позивом, што су били дужни да учине уколико је постојало неслагање података из земљишне књиге, катастра земљишта и премера, односно обнове премера. У време сачињавања записника о излагању 06.10.2010. године, тужилац АА био је уписан у катастар непокретности као власник спорне катастарске парцеле и то по основу пуноважног уговора о купопродаји, па је Комисија овај податак морала имати у виду приликом утврђења права власништва, односно коришћења предметне катастарске парцеле, као и РГЗ СКН Ваљево, приликом провођења промене.

Наиме, у поступку излагања је као странка био присутан сада пок. ББ, без констатације да је и тужиоцу, као уписаном власнику, упућен позив на излагање. На записнику је даље констатовано да је присутна странка упозната са подацима из поседовног листа и земљишне књиге за све побројане катастарске парцеле, међу којима је била и спорна кп. ... и да се изјаснила да не приговора тим подацима и да је сагласна да се упишу као коначни. С обзиром на тадашње стање у земљишним књигама, комисија није могла констатовати право власништва на кп. ... КО ... у корист ББ, јер он није био уписан као власник ове парцеле у време излагања, а уколико је било наслагања података земљишне књиге, са подацима из катастра земљишта и премера, Комисија је била дужна да на излагање позове и тужиоца, као уписаног власника, сходно цитираној одредби чл.25. Правилника о изради и одржавању катастара непокретности, што није учинила.

С тога су неосновани жалбени наводи тужене да није постојала никаква противправна радња у смислу злоупотребе, прекорачења или погрешне примене датих овлашћења, због којих би Република Србија била одговорна. Напротив, из изведених доказа несумњиво произилази да је дошло до пропуста, односно грешке, у току поступка излагања, а која грешка је последица пропуста у раду Комисије за излагање на јавни увид података о непокретностима и стварним правима на њима, али и пропуста у раду Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Ваљево, који је провео промену на спорној кп. ..., на којој је тужилац био уписан као власник. Управо овакво поступање органа тужене, који су приликом сачињавања записника о излагању констатовали да врше увид у податке из земљишне књиге, у којима је као власник спорне парцеле био уписан тужилац, након чега су као власника кп. ... КО ... констатовали друго лице, а затим извршили и промену катастарског стања, а да притом тужиоца ни у једном од ових поступака нису позвали или обавестили о извршеној промени, довело је до тога да тужилац буде лишен своје имовине и то под условима који нису предвиђени законом.

Апелациони суд је ценио и наводе жалбе тужене да означени орган - Републички геодетски завод - Служба за катастар непокретности, не може одговарати за рад Комисије за излагање на јавни увид података о непокретностима и стварним правима

на њима, те да су чланови Комисије лица која нису запослена у РГЗ, али сматра да су и ови наводи неосновани, имајући у виду да по одредби чл. 10 Закона о државном премеру и катастру, послови који се односе на оснивање, обнову и одржавање катастра непокретности, спадају у делокруг Завода, који је по Закону овлашћен да формира Комисију за излагање на јавни увид података о непокретностима и стварним правима на њима, што је он и учинио решењем од 25.05.2010. године. Самим тим, тужени Републички геодетски завод - Служба за катастар непокретности који је по Закону био дужан да образује Комисију која ће вршити одређене послове из области рада тог органа, што је и учинио, несумњиво је одговоран за рад Комисије, односно за све евентуалне пропусте и грешке које би иста могла да учини приликом извршења оних послова због којих је формирана. Осим тога, непосредним поступањем, односно пропуштањем Службе за катастар непокретности Ваљево да Комисији, у поступку излагања, пружи тачне податке о стању у земљишним књигама, те да приликом уписа новог стања обавести тужиоца као носиоца права на непокретности о извршеној промени, тужиоцу је причињена штета коју трпи и која се огледа у умањењу његове имовине.

Без утицаја на правилност побијане одлуке су и жалбени наводи туженог да је штета за тужиоца није настала због грешке при упису права, већ поступањем сада пок. ББ и његових правних следбеника који су отуђили предметну катастарску парцелу и њоме располагали, иако су знали да нису власници исте. Ово с тога што је поступање сада пок. ББ и његових правних следбеника, у смислу отуђења спорне парцеле, омогућено управо пропустом органа тужене у поступку формирања катастра и уписа података о непокретности, да констатује тужиочево право власништва на спорном земљишту, што је довело до свих даљих промена и промета, услед којих је тужилац остао без свог права на земљишту, а како то правилно закључује и првостепени суд.

Следом изнетог, неосновани су и без утицаја жалбени наводи туженог да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање и погрешно применио материјално право, с обзиром на то да је до губитка имовине тужиоца дошло управо због пропуста у раду органа тужене, који су омогућили трећим лицима да овим земљиштем располажу. Уосталом, у поступку који је тужилац водио против ББ, односно његових правних следбеника, његов захтев је одбијен, управо из разлога што су се сва трећа лица поуздала у истинитост уписа у катастру непокретности, који упис је извршио орган тужене, поступајући противно одредбама Закона и Правилника у поступку излагања. Постојање грешке у поступању органа тужене, констатовано је и у Уверењу о кретању парцеле број 952-337/2017 од 25.4.2017. године, које је дато на захтев тужиоца, у коме је наведено да је упис ББ као власника кп. ... био погрешан, јер је поменута парцела већ била уписана на АА из ... и да је грешком враћена на првобитног власника, иако су постојали уговори о купопродаји.

Неосновани су и жалбени наводи туженог којима се оспорава висина штете, односно висина износа досуђеног на име штете коју тужилац трпи. Ово с тога, што је висину тржишне вредности непокретности суд утврдио из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке, који је у допуни налаза и датом изјашњењу у свему образложио дати налаз и изјаснио се на примедбе тужене. Терет доказивања чињенице да је штета мања од досуђене био је на страни тужене, која није предложила вештачење на ту околност, нити је приложила друге доказе из којих би било могуће

несумњиво утврдити висину штете, у нижем износу, па је правилно првостепени суд одлучио о висини штете правилом о терету доказивања.

Правилна је и одлука првостепеног суда о камати, јер је на досуђени износ обрачуната и законска затезна камата почев од 23.8.2022. године, као дана вештачења па до коначне исплате на основу чл. 277. Закона о облигационим односима.

Потврђена је и одлука првостепеног суда о трошковима парничног поступка, јер је иста донета сходно успеху странака у спору, а применом одредбе чл. 153 ЗПП и важеће АТ и ТТ.

Како се ни осталим жалбеним наводима тужене не доводи у сумњу правилност и законитост ожалбене пресуде то је, применом одредбе члана 390 ЗПП, донета одлука као у ставу првом изреке пресуде.

Одлучујући о захтевима парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка, овај суд је нашао да су захтеви неосновани, имајући у виду да тужена није успела у поступку по жалби, а да трошкови одговора на жалбу нису били нужни и неопходни за вођење овог спора, те је, применом одредбе члана 165 став 1 ЗПП, донета одлука као у ставу другом изреке пресуде.

Председник већа-судија
Светлана Павић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић